

[Handelsministeren.]

som her fremsættes for det høje Ting, saa er Grunden den, at dette Forslag forudsætter Tilstedeværelse af et Aktieselskab til Overtagelse af en Del af Bankens Virksomhed. Dette Selskab er endnu ikke dannet.

Efter at Ministeriet havde modtaget Udvalgets Beretning og overvejet de deri fremsatte to Forslag med det Resultat, at Ministeriet, som nævnt, maatte foretrække det i Forslag II angivne Grundlag, har Ministeriet anmodet Nationalbanken om at undersøge Mulighederne for at tilvejebringe en Garanti for Tegning af den til Formaalet fornødne Aktiekapital. Denne Undersøgelse har Nationalbanken paataget sig, men det har ikke vist sig muligt at føre de i saa Henseende paabegyndte Forhandlinger til Ende inden den i Loven af 16. Juli 1927 fastsatte Tidsfrist for Fremsættelse af et Lovforslag, men der er paa den anden Side Sandsynlighed for, at Forhandlingerne vil kunne bringes til Afslutning i Løbet af den allernærmeste Fremtid.

Under disse Omstændigheder har Ministeriet haft Valget mellem to Fremgangsmaader, enten Fremsættelse af Forslag om Udsættelse af den ved Lov fastsatte Tidsfrist, den 15. Februar, eller Fremsættelse af et Forslag, der holder Vejen aaben for den i Udvalgets Forslag II angivne Fremgangsmaade, men som samtidig overfor Rigsdagen angiver Regeringens principielle Standpunkt med Hensyn til Landmandsbankens endelige Ordning.

Af de nævnte Fremgangsmaader har Ministeriet, som sagt, valgt den sidste. Afgørende har i saa Henseende følgende Betragtninger været.

For det første: Efter at det er blevet offentligt bekendt, at Udvalgets Beretning angiver to forskellige Udveje, har Ministeriet anset det for ønskeligt, at baade Rigsdagen og Offentligheden blev gjort bekendt med Regeringens Stilling til disse Forslag. Ved at fremsætte nærværende Forslag ønsker Ministeriet at tilkendegive, at det anser en Afvikling, og en virkelig Afvikling, af den estaende og ualmindelige Forhold, at Landets største Forretningsbank drives under Statsgaranti, for at være Hovedopgaven, og at Ministeriet derfor vil arbejde for Afvikling, men ikke støtte en ubestemt Fastsættelse eller Forlængelse af Landmandsbankens Virksomhed som statsgaranteret Statsbank. Det foreliggende Forslag frembyder et Forhandlingsgrundlag, efter hvilket en betryggende Afvikling af Statsgarantien kan gennemføres paa en saadan

Maade, at hverken Statskassens eller Erhvervslivets Interesser tilsidesættes.

Den anden Betragtning er følgende: Under denne Udvikling maa det anses for ønskeligt, at der oprettes en tilstrækkelig stærk ny Bank til Overtagelse af de Engagementer, der egner sig til Videreførelse i en levende Bank, men idet der vedrørende dette Forhold kan tænkes forskellige Fremgangsmaader, og idet det under Hensyn til denne Sags særlige Beskaffenhed vil være ønskeligt, at Rigsdagens Partier faar Lejlighed til at kende og tage Stilling til de Muligheder, der i saa Henseende foreligger, maa det ogsaa af den Grund anses for heldigt, at der ved Fremsættelse af et Forslag som det nærværende tilvejebringes Mulighed for et Samarbejde mellem Ministeriet og Rigsdagen under Overvejelsen af de Vilkaar, hvorunder den nye Bank søges oprettet.

Med Hensyn til selve Lovforslagets Paragraffer vil jeg gerne pege paa § 7 som Hovedparagraffen. Jeg skal tillade mig at citere følgende af denne Paragraf:

„Ministeren for Industri, Handel og Søfart bemyndiges til i Tiden indtil Statsgarantiens Udløb efter indhentet Tilslutning fra Rigsdagens Landmandsbank-Udvalg at yde Medvirken til Tilvejebringelse af en Ordning, hvorefter Bankens Virksomhed, i det Omfang, dette findes muligt, kan videreføres uden Statsgaranti gennem Indskydelse fra privat Side af ny Aktiekapital i Banken, gennem Virksomhedens Overførelse til en anden Bank eller paa anden Maade. I det Omfang, i hvilket en saadan Nyordning gennemføres, bemyndiges Ministeren til at lade de ifølge denne Lov givne Forskrifter opføre at have Gyldighed for den paa det nye Grundlag hvilende Bank.“

Kærnen heri er altsaa, at der bør oprettes en ny Bank til Overtagelse af den sunde Del af Landmandsbankens Forretning, eller, hvis dette ikke hurtigt kan naas, at Bankens Virksomhed saneres, saaledes at den sunde Del paa et senere Tidspunkt kan videreføres gennem en Rekonstruktion; dette kan ikke ske i Øjeblikket. Men det andet Hovedpunkt i § 7 er, hvilken Udviklingslinie der skal følges, hvis der ikke bliver Mulighed for at skabe en ny Bank til Fortsættelse af Bankens sunde Virksomhed eller at videreføre den gamle Bank, og her er det da Regeringens Opfattelse, at Banken skal afvikles roligt, langsomt, men dog saaledes, at den træder i Likvidation inden Statsgarantiens Udløb med Udgangen af Marts 1932.